

Středověká kolonizace

vrcholný středověk, 2. polovina 12. až 14. století

- České země prochází ve 13. století historicky první modernizací společnosti.
- Staré osídlení se postupně zahušťuje. Kolonizace směřuje do dříve netknutých lesů. Zejména do pohraničí přichází kolonisté z Německa i jiných zemí. Střední a vyšší polohy většiny pohoří ještě nejsou osídleny.
- Jsou udělována první městská privilegia. Kostely, domy a hrady se staví v gotickém slohu.
- Nástup vrcholného středověku znamená zásadní a prudkou změnu rázu krajiny – odlesnění a vznik intenzivně využívané, silně mozaikovitě pastevně polní krajiny.
- Krajina je rozměřená – sídla jsou definitivně spojena s místem, bloky polí mají pevné hranice, vzniká pevná cestní síť. Krajina se stává předmětem soukromého vlastnění, dědičnosti půdy a pravidelného zemědělského cyklu (trojpolní soustava – střídá se jařina, ozim a úhor).
- Vývoj již umožňuje rozlišovat pole, zahrady, trvalé louky i pastviny pro domácí zvířata.
- Dochází k silnému odlesnění, které ve staré osídlené krajině dosahuje vrcholu ve 14. století.
- V krajině pozdní středověké kolonizace je poměr obrácený – lesy tvoří podstatnou část území s více či méně souvislými částmi plujin (orná půda, již obdělávána pomocí pluhu).

Středověká kolonizace

vrcholný středověk, 2. polovina 12. až 14. století

- České země prochází ve 13. století historicky první modernizací společnosti.
- Staré osídlení se postupně zahušťuje. Kolonizace směřuje do dříve netknutých lesů. Zejména do pohraničí přichází kolonisté z Německa i jiných zemí. Střední a vyšší polohy většiny pohoří ještě nejsou osídleny.
- Jsou udělována první městská privilegia. Kostely, domy a hrady se staví v gotickém slohu.
- Nástup vrcholného středověku znamená zásadní a prudkou změnu rázu krajiny – odlesnění a vznik intenzivně využívané, silně mozaikovitě pastevně polní krajiny.
- Krajina je rozměřená – sídla jsou definitivně spojena s místem, bloky polí mají pevné hranice, vzniká pevná cestní síť. Krajina se stává předmětem soukromého vlastnění, dědičnosti půdy a pravidelného zemědělského cyklu (trojpolní soustava – střídá se jařina, ozim a úhor).
- Vývoj již umožňuje rozlišovat pole, zahrady, trvalé louky i pastviny pro domácí zvířata.
- Dochází k silnému odlesnění, které ve staré osídlené krajině dosahuje vrcholu ve 14. století.
- V krajině pozdní středověké kolonizace je poměr obrácený – lesy tvoří podstatnou část území s více či méně souvislými částmi plužin (orná půda, již obdělávána pomocí pluhu).